

Lc 11,47-54

11:47 "Khốn cho các người! Các người xây lăng cho các ngôn sứ, nhưng cha ông các người đã giết chết các vị ấy!

11:48 Như vậy, các người vừa chứng thực vừa tán thành việc làm của cha ông các người, vì họ đã giết các vị ấy, còn các người thì xây lăng.

11:49 "Vì thế mà Đức Khôn Ngoan của Thiên Chúa đã phán : "Ta sẽ sai Ngôn Sứ và Tông Đồ đến với chúng: chúng sẽ giết người này, lùng bắt người kia.

11:50 Như vậy, thế hệ này sẽ bị đòi nợ máu tất cả các ngôn sứ đã đổ ra từ tạo thiên lập địa,

11:51 từ máu ông Aben đến máu ông Dacaria, người đã bị giết giữa bàn thờ và Thánh Điện. Phải, tôi nói cho các người biết: thế hệ này sẽ bị đòi nợ máu.

11:52 "Khốn cho các người, hỡi những nhà thông luật! Các người đã cất giấu chìa khóa của sự hiểu biết, các người đã không vào, mà những kẻ muốn vào, các người lại ngăn cản".

11:53 Khi Đức Giêsu ra khỏi đó, các kinh sư và các người Phariseu bắt đầu cảm giận Người ra mặt, và vặn hỏi Người về nhiều chuyện,

11:54 gài bẫy để xem có bắt được Người nói điều gì sai chẳng.

LỜI RĂN ĐE NGHIÊM KHẮC

"Khốn cho các người!..." (Lc 11,47)

Suy niệm: Chúa Giê-su là mục tử nhân lành và mạc khải cho chúng ta về Thiên Chúa là Cha luôn thương yêu và chúc lành cho con cái mình, vậy mà sao Ngài lại dùng những lời chúc dữ thật nặng nề: "*Khốn cho các người!*"? Mà đây đâu có phải là lần duy nhất Ngài thốt lên những lời như vậy! Nào cha ông ta đã chẳng nói: "*Yêu cho roi cho vọt*" sao? Nói như vậy không có ý cho rằng Thiên Chúa giống như một người cha thích hành hạ, làm khổ nhục con cái để thỏa mãn cơn nóng giận của mình. Trước sứ điệp Tin Mừng, các kinh sư và biệt phái vẫn giả hình và cứng lòng tới mức khó lòng hoán cải. Đau lòng, nhưng Chúa muốn chỉ ra cho họ biết, tự thâm tâm, họ đồng lõa với sự ác, đi theo vết xe đổ của cha ông, chứ không chỉ là lỗi lầm nhất thời. Những lời chúc dữ có nặng nề thật đấy, nhưng Ngài chỉ ra cho họ một viễn tượng, và mời gọi tự nguyện hoán cải. Và nhất là Ngài đã chấp nhận trở thành "*đồ bị chúc dữ*" khi chịu chết trên thập giá để hoá giải chính lời chúc dữ. Qua con đường đó, phải chăng đã chẳng có những biệt phái và kinh sư hoán cải trở thành môn đệ Ngài như Ni-cô-đê-mô, Giu-se A-ri-ma-thi-a, Phao-lô... sao?

Mời Ban: Khi một biến cố đau thương xảy đến trong đời bạn, bạn có coi đó như một lời răn đe nghiêm khắc của Chúa trước sự cứng lòng của bạn, của người thân, của nhân loại không?

Chia sẻ: Bạn noi gương Chúa thế nào trong việc răn dạy những người mà bạn có trách nhiệm khi họ sai lỗi?

Sống Lời Chúa: Chiêm ngắm Chúa chịu chết trên thánh giá và xin ơn đừng cứng lòng.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con muốn chiêm ngắm Chúa chịu đóng đinh để con hoán cải và giúp tha nhân hoán cải.*